

те лице, тогава връзка - та или сказуемо-то ся полагать въ пръво лице; като: *азъ, ты и Петъръ сме Българе*. Ако ли сложный подлогъ състои отъ второ и трете лице, то прилогъ-тъ и сказуемо-то ся поставятъ въ второ лице; като: *Ты и Стоянъ прилъжавате*.

188. Дробно числително: половина и събирателны: *малцина, мнозина*, както и нарѣчія: *повече и по-малко*, съ членъ, употребены като подлогъ, искать прилогъ и сказуемо въ множ. число; като: *половина отъ ученицы-ты си излъзохъ; малцина отъ насъ познавать погрѣшкы-ты си; повече-то непознавать цѣнѣ-тъ на здравѣ-то си и пр.* Както ся усѣща въ тия примѣры същый подлогъ — хора, чловѣци — разумѣва ся извѣнъ.

189. Въ сложно сказуемо глаголи - ти, ако показвать дѣйствиѣ на единъ същый прѣдмѣтъ, полагать ся въ едно наклоненіе, врѣмя, число и лице, като: *азъ тя обычямъ, почитамъ и хвалѣ*.

III. Съгласованіе въ приставено прѣдложеніе.

190. Въ приставено прѣдложеніе относительны мѣстоименія; *кой-то, что-то, какъвъ-то, колкъвъ-то* съгласувать ся съ съществително-то имя, на кое-то ся относятъ, по *родъ и число*, а падежъ зимать такъвъ, какъвъ-то го иска глаголъ-тъ, или съществително-то имя